

- Marković, M., 1976, Detajlna geomorfološka karta SFRJ. Zbornik radova Geogr. inštituta J. Cvijić, SANU, knj. 27, 61—68, Beograd.
- Marković, M., 1976, Geomorfološka karta Orjena. Zbornik radova Geogr. inštituta J. Cvijić, knj. 27, SANU, 101—110, Beograd.
- Pecsi, M., s. a., Geomorphological Map of the Carpathian and Balkan regions (1:1.000.000). Studia Geomorphol. Carpatho-Balcanica, 11, 3—31.
- Petrović, J., 1978, Tipovi krša u Ponišavlju. Zbornik radova Prir.-mat. fakultete Novi Sad, 8, 383—392.
- Radinja, D., 1969, Doberdobski kras. Geogr. zbornik, 11, Inštitut za geogr., SAZU, 223—278, Ljubljana.
- Zeremski, M., 1976, Osvrt na dosadašnje rezultate o geomorfološkom kartiranju u Jugoslaviji. Zbornik radova Geogr. inštituta J. Cvijić, knj. 27, 21—30, Beograd.

Andrej Kranjc

Mednarodno posvetovanje o obalnem krasu, Perpignan, 15.—17. 5. 1982

Komisija za kraške pojave pri Francoski krasoslovni zvezi ter Komisija za geografijo morja sta organizirali ta posvet v okviru francoskega Odbora za geografijo, s profesorjem J. Nicod-jem in R. Battistini-jem kot glavnima organizatorjema in pobudnikoma. 25 udeležencev je poleg Francije predstavljalo še Belgijo, Italijo, Libanon, Spanijo in Jugoslavijo.

Sámo posvetovanje je bilo sestavljeno iz osmih vodilnih predavanj z obsežno diskusijo in dveh dni in pol terenskega dela. Ena sekcija (vodja A. Guilcher z univerze v Brestu) je obravnavala biogene in erozijsko-korozijske terase v višini današnjega nivoja morja, druga (vodil A. Kranjc z Inštituta za raziskovanje krasa v Postojni) pa večje kraške obalne oblike, povezane s spremembami morskega nivoja, s posebnim poudarkom na podmorskih kraških izviroh. Na predavanjih smo spoznali kraške oblike z obal takorekoč vsega sveta, podrobnej pa s sredozemskih, maroških, madagaskarskih in novogvinejskih obal. Udeležencem iz Jugoslavije je poročal o novejši jugoslovanski literaturi o dinarskem obalnem krasu; živahna diskusija je potrdila, da velja dinarska kraška obala za »klasični kras« in se tuji krasoslovci temu ustrezno zanjo tudi zanimajo.

V primerjavi z raziskovanjem v drugih deželah se pokaže, da je naš obalni kras z določenih vidikov zelo dobro preučen (kraška hidrologija, hidravlika podmorskih izvirov), z drugih, ki so trenutno v svetu zelo aktualna, pa skorajda ne (drobne kraške oblike, procesi obalnega zakrasevanja).

V času terenskega dela so nas raziskovalci tamkajšnjega krasa (P. Ambert, R. Julia-Brugues, H. Salvayre) vodili po obalnem krasu med Perpignanom in Montpellierjem, obiskali smo obalno kraško hribovje Clape in Corbières, kraško jezero Banyolas z obsežnimi tvorbami iz lehnjaka in recentnimi kraškimi ugredi ter obalo med La Escala in Montgri (Costa Brava). Ker so bili med udeleženci tako geologi kot geomorfologi, je bilo zanimivo vsklajevanje njihovih pogosto različnih pogledov na razvoj in značaj obalnega krasa.

Ogledali smo si nekaj podmorskih izvirov, kjer so francoski potapljači prodrli stotine metrov daleč po zalitih rovih pod morsko gladino. V bližnjih kopnih jamah so morski sedimenti, ki dokazujejo morske transgresije. Obiskali smo zalit jamski sistem tik ob obali in kraške udornice, ki imajo dno zalito z morsko vodo.

Tudi s tega stališča je zanimiva primerjava z dinarsko obalo. Imamo številne in zanimive kraške oblike, celo izredno tipične in polno razvite, ki v veliko primerih sploh niso opisane ali dokumentirane, ali pa jih nimamo interpretiranih in so zgolj pomembne kot pojav sam po sebi, brez pravega okvira. Izjema je vrulja, kar najbolje potrjuje to, da izraz »vrulja« prehaja v mednarodni strokovni termin, ki je, vsaj v francoskih krogih, že precej uveljavljen. Dobro bi bilo izpolniti teh nekaj vrzeli in s tem postaviti tudi našo dinarsko obalo na pravo mesto v okviru sredozemskega krasa.

Andrej Kranjc